

אייב הנאצים הציר אנדרי קלצ'נסקי מוצא כח משיבת השתייכותו לחרות לא מנעה מקלצ'נסקי להתחבר בעבר עם מאיר כהנא.

בקיץ 1980 נעצרו כהנא ומוכרו, ברוך גרין, עלי-פי צו מינהלי, לתקופה ארוכה. אז תפס קלצ'נסקי את ההגה והחל מנווט את פעולות התנועה. אומר קלצ'נסקי: "לא הייתי המחליף של כהנא, אך באותה תקופה הייתי מגיע יום-יום מתלאביב למטה שלהם, ברחוב אנרייס שבירושלים".

קלצ'נסקי אף נחקר או עלידי מישטרת ירושלים, בעניין השתלטות אנשי כך על ארמון הנציב. "באותם נשמעו הצהרות חריפות נגדנו, ואני הסכמתי שיש להגיב על כך", אומר קלצ'נסקי.

לדבריו, פעולה זו, ששמו נקשר אליה, היתה מוצלחת מפני שהיא תוכננה היטב וכהנא לא היה מעורב בה. באותה תקופה היה לכך סניף גם בתלאביב, כביתו של קלצ'נסקי, ברחוב ישעיהו שבצפון העיר. מכאן רוכז הטיפול בתומכי התנועה ובחור תמים על העצומות לשיחור כהנא מהכלא מאזור גושדן כולו.

מעטים יודעים שכהנא החליף את שם תנועתו בארץ מהליגה להגנה יהודית לכך בעל כורחו. קלצ'נסקי מספר, שכהנא הוצא למעשה משורות

עדותו של חסיד לשעבר: כהנא לתלות את בגין בכיכר!

ה כל מדברים עליו, אך מעטים נלכדו באמת מכירים את הרב מאיר כהנא. מי ששהו במחיצתו וברחו ממנו כל עוד נפשם בם, ממלאים פיהם מים.

כהנא הסכים לממן נסיעת מישלחת של אנשים שלי לארצות-הברית, שיתגייסו לפעולות של הליגה היהודית בשיקגו.

כהנא תומכים בארצות-הברית, אך לא אנשי-ביצוע. היה נרמז לו שכהנא הוא איש-דיבורים אך לא איש-מעשים. השיחה בין השניים עסקה רק במילחמה בתנועה הנאצית, שהרימה ראש בארצות-הברית. שיחה זו הניבה פירות. "על מה שקרה אחר-כך אינני מוכן להרחיב את הדיבור. בסופו של דבר, קרו כמה דברים בשיקגו, אבל זה לא בגלל כהנא."

תגמול נגד האו"ם

מאז ההיכרות המוצלחת בין השניים, הם התקרבו מאוד. ערך הבחירות לכנסת העשירית, ב-1981, אף הציע כהנא לקלצ'נסקי להיות מועמד מט' 2 ברשימת כך לכנסת. כהנא התחייב אז שאם התנועה תצליח להכניס נציג לכנסת, תהיה ביניהם רוטציה אחרי שתי שנות כהונה.

קלצ'נסקי רתח את ההצעה, בגלל השתייכותו לתנועת החרות. אבל עובדה זו לא מנעה ממנו לקחת חלק פעיל בתנועה הקיצונית.

ההצעה הכירו לפני שמונה שנים. מאז הספיק קלצ'נסקי להיות מזכיר כללי של כך, לעזור לליגה להגנה בטריקת-דלת ממשוה של כהנא. "היום אני מדבר" מסביר קלצ'נסקי, "כי כאיש ימין לאומי אני חייב להזהיר את כולם מפניו. הוא חולה נפש!"

הפגישה הראשונה בין השניים נערכה בחורף 1976. קלצ'נסקי ראה או לפרסם שהוא עומד בראש אירגון כביד בשם בל נשכח. שמטרתו היתה ללכוד פושעים נאצים ועוריהם בכל רחבי העולם (העולם הזה 4.4.84).

נראה שפירסומים אלה עשו רושם כביר על כהנא. הוא יום פגישה עם קלצ'נסקי, וזו התקיימה למרבה האירוניה בקפה כסית שברחוב דיזנגוף בתלאביב. כהנא ביקש מקלצ'נסקי עזרה: הוא ביקש שמתנדבים מבל נשכח יצורו לאירגון האמריקאי המפורסם, הליגה להגנה יהודית.

"הוא סיפר לי על תופעות נאציות בארצות-הברית", אמר קלצ'נסקי, "וזה נושא שעליו הייתי מוכן לעזור לכל-אחד. כהנא הסביר לי שהוא צריך

כבר במהלך הבחירות לכנסת ה-10 ניתן היה לאתר את כיוון התעמולה החדש של מאיר כהנא. הוא החל פונה למחוסרי-העבודה מערות-המיזרח ב-עירות-הפיתוח, שהעניקו לו בכחירות לכנסת ה-11 את המנדט המיוחל.

באפריל 1981, בראיון להעולם הזה, סיפר כהנא על מגמתיו החדשות: "הציבור שלי זה לא דוקא אלה שבסלונים, אלא עדות המיזרח. המסר העיקרי שלי הוא לא העניין של הערבים. לא המסר הערבי זה יהיה המסר של העוני העוני של הרוח. הגיעו לכאן מאות אלפי יהודים מתימן, ממארוקו, מנגרד, והרסו את האנשים האלה פה. מה שלא עשו המוסלמים כאלפים שנה, עשינו אנחנו בשלושים שנה."

"אני יבתי איתם בכלא רמלה. באף ט' לבדו היו ארבעה רוצחים מתימן. אני משוכנע שבאלפים שנה לא היו בין יהודי תימן ארבעה רוצחים. האנשים האלה יבינו גם את המסר הערבי שלי. יש הבדל עצום בין האינטלקטואל בקמפוס והאיש מהשוק. האיש מהשוק יודע מה זה ערבים. הוא חי תחתם. הוא יודע מה עשו לו ומה הם מוכנים לעשות לו שוב אם יתן להם הודמנות."

בכפיפה אחת עם האיום לפנות לרובדי אוכלוסיה חלשים, המשיך והציג מאיר כהנא את ביקורתו על אושיות המדינה:

"מה שיפיל את המישטר הוא הסתירה בין הצינות ובין המדינה המערבית/ הגנה, המיסמך הסכיופוני הזה, מגילת-העצמאות מצד אחד ומדינת-היהודים, מצד שני — שיויון זכויות ודמוקרטיה, ופיתאום אין הבדל בין דת ולאום: הוקן שכתב את זה היה או טיפש או נוכח. אני לא חושב שהיה טיפש. הצביעות כולטת פה, אם יש שיויון זכויות, או מותר לערבים שיהיה להם רוב פה. נכון? אבל מישוה מוכן לתת להם רוב?"

את מרירותו כלפי גוש אמונים לא הסתיר מאיר כהנא בראיון זה:

"מה לי ולמה? ראשית, עניין הדת. אין שום חשיבות לעם ישראל או לארץ-ישראל בלי התורה. אני חי מה רק בשום שו מיצוה לשבת בארץ. מה לי ולארץ שרון, שמביא יהודים בשבת, באוטובוס, לאלוד-מורה התנח' לות חשובה לי, אבל גם השבת. שנית, המסר הערבי. אני לא יכתי להבין את גאולה כהן, משה שמיר או הפרופסור יובל נאמן. הם רוצים לספח את יהודה ושומרון גם אני. אבל יחד עם השטחים באים הערבים. הם אומרים: ניתן להם את האפשרות להיות אוזחי ישראל, או אורחי ירדן. מה יהיה אם יבחרו להיות

* ראש-המשלה הראשון, דוד בן-גוריון.

שגיתאי מצלם אותך, הוא אסר אותך. גיתאי ריווח על כך בהעולם הזה (2321).

אחרי שהוא התחיל להתנגד לצילום, שאלתי אותו אם זה שטח סגור לצילום. כשענו לי לא, עניתי שמתור לי לצלם, הם (כהנא וחברו) לריעה ולמילואים (גורקוביץ') התחילו לקלל אותי ולאיים עליי, וחברו מקדומים, גורקוביץ', אף היה יותר פעיל ממנו, איים עליי בנשק ואמר: 'גו, צלם!'. הם ביררו במכשיר-הקשר מה לעשות איתי, וקיבלו תשובה שאני יכול להמשיך לצלם (... ניסיתי לצלם את גורקוביץ', שעל רוכבו היתה מודבקת התווית אל תעקור נטוע, אך הוא סובך את הרובה. במימשל הצבאי התפאר כהנא שהיה זה יום מעצרים מוצלח. הוא אמר: 'עצרת 15 אינדיא' נים וגם אחד כמוהו', והצביע עליי...".

ב-1983 גיבש מאיר כהנא סופית את הטקטיקה שבה דבק גם במערכת הבחירות האחרונה, והתחיל בפרישת תאים של כך בעירות-פיתוח, שבהן גברה האבטלה כתוצאה מהמדיניות הכלכלית של הליכוד.

בסוף 1983, בירחון הרעיון היהודי, שבהוצאת הליגה להגנה יהודית, מתחת לתצלום של צעיר החובק צעירה-למי איכפת מהתועבה הזאת?", הוא סיפר על תלמיד ערבי בבית-הספר החקלאי מיקווי-ישראל ועל ירידתו היהודיה.

בהמשך ריווח אחד מנושאי כליו של כהנא על המתרחש בשכונת שפיא בתלאביב:

"מדהים! המחלה חשוכת המרפא מכרסמת, מרעילה, מתפשטת ומאיימת (המשך בעמוד 54)

מטפל כהנא ארוכות בחיסי מין שבין ערבים ליהודיות. מגיסי את כל ידיעותיו על סטיות-מיניות, ומנסה להשתמש בהן כבסיס לתוכנית-פעולה פוליטית, לפי הנוסחה שהוכיחה את עצמה בגרמניה הנאצית:

"הסטיות המיניות של הערבים מחוללות מיקרים כגון זה, כאשר הואשמו חמישה פועלים ערבים בקיום מישכביזכור עם ילדים יהודים מתל-גיבורים תמורת תשלום... אין כמעט ספק שפשיעיימין המבוצעים עלידי הערבים בנשים יהודיות נובעים גם מהמחלה המצויה, אך גם מתופעת הרצון להתקוף ולהשפיל את האוייב. ככל שיתרבו הערבים ויגיעו לאיזורים יהודיים, בה במידה יגרל מיספרם של הפשעים בכלל, והפשעים המיניים כפרט. נגד היהודים."

לזין אח המדינה

כהנא היה ברור, כי הפחדים המיניים הם נשק אלקטוראלי מצויין, העשוי כעתיד להעניק לו עוצמה רבה. בשלב זה החליט למקד את כל תעמולתו בכיוון הקונפליקט היהודי-ערבי.

את יריית הפתיחה שלו ירה כהנא בעת שירות מילואים ברמאללה, שם סובב כשבידו רובה אף-אן צה"ל ניפק לו, והטיל אימה וטרור על התושבים הערביים.

עד לכך היה צלם-העיתונות גרעון גיתאי, אחיו של המאריטולווייה עמוס (הבית) גיתאי, המסקר את הנע' שה בשטחים עבור העיתונות הפינית. גיתאי קלט בעדשת מצלמתו את טוראי (מיל) כהנא. כאשר הבחין כהנא

גזעני גלוי, המוכיר את סיגנון ה-תעמולה של עיתון-הרפש הנאצי דר שטיינר. תעול התעמולה הבולט של כהנא באותה מערכת בחירות היה תצלום שלקח משבועון צה"ל במחנה, שבו נאתה החיילת המצטיינת לילי אספיר כשהיא לוחצת את ידו של מפקד חיל-האוויר, האלוף הודי עיברי. תצלום זה עבר תהליך של ריטוש כדי הגרפיקאים של הרב כהנא, והורפס בראשו של כרוו הסתה. יצור את בלויות הטכסט המתאים, לצד את הרושם שהחילת אספיר מקיימת יחסים עם ערבי.

כונת כרוו זה היתה להביא לכך את קולות המצביעים מהציבור החרי ומבני עדות-המיזרח, ציבור המתנגד לשירות בנות בצה"ל. מודעה זו פירטה בדיוק את כל הדברים העשויים לקרות לבת ישראל כשרה וחטורה המתגייסת לצה"ל, שם היא עלולה לאבד את ערכי המוסר והצניעות היהודיים שלה. היא עלולה, רחמנא ליצלן, להכיר במיסגרת שירותה הצבאי נוכרים, ערבים ואנשי או"ם, ולצאת לתרבות רעה.

החיילת אספיר תבעה לדין את כהנא ותנועתו, וכתה ברין.

בשלב זה החל מאיר כהנא פונה לעבר היצרים השפלים ביותר והפחדים העמוקים ביותר. כמוהו כמו תועמלני התנועה הנאצית, שהטיפו נגד חילול טורה הנשים הגרמניות בידי היהודים. בסיפרו לשכים (קוצים) בעניינם... שאתו חיבר בתקופה שבה שהה בכלא רמלה כצעיר-מינהלי, מוכיח מאיר כהנא עד כמה הוא תלמיד נאמן של מורו רובו, אירוף היטלר. מן הסתם גם לקח דוגמה מהיטלר, שחיבר את סיפרו מייך קאמפף בכלא הגרמני. בספר

ראש כרות תמונת-זוועה זו צולמה בחזית מערכת העולם הזה, כאשר כהנא ערך שם הפגנה. הוא הביא עימו ראש כרות של גמל, שנטף עדיין דם, וביקש להכניסו למערכת השבועון.